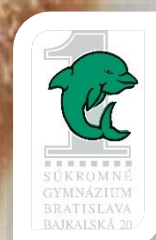

Vít'az v kategórii školské časopisy ZŠ, Pro Slavis 2021

ZVERINEC

Časopis študentov 1. súkromného gymnázia
a SZŠ pre deti so všeobecným intelektovým nadaním,
Bajkalská 20, Bratislava

ročník 3., vydanie 2/4, šk. rok 2021/22

Príhovor šéfredaktorky

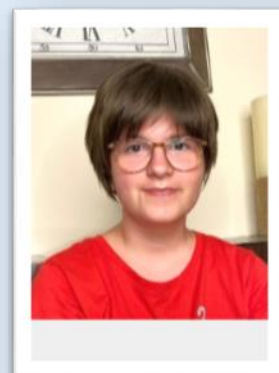
Milí čitatelia Zverinca,

s príchodom nového roka 2022 prichádza aj druhé číslo tretieho ročníka školského časopisu, ktorý prináša veľa zaujímavého čítania.

Predovšetkým mapuje udalosti medzinárodného kalendára v mesiacoch NOVEMBER, DECEMBER a JANUÁR, ale má aj ďalšie zaujímavé rubriky.

Svet sa rýchlo mení, ešte stále zúri okolo nás pandémia, a tak Vám chceme spríjemniť chvíle príjemným čítaním našich príspevkov, ktoré sú o veciach dôležitých pre nás všetkých.

Pri listovaní si nezapudnite všimnúť zaujímavú anketu o tom, akí dobrovoľníci sú v radoch našich spolužiakov. Článok pripravený k Medzinárodnému dňu dobrosrdečnosti zviditeľňuje ich aktivity v prospech iných. Ale aj články o ďalších novembrových a decembrových udalostiach stoja za to. Takže otvárajte stránky a potešte svoju myseľ i oči našimi umeleckými fotogalériami.

Sophia Pajtinková
šéfredaktorka

Redakčná rada

Šéfredaktor: Sophia Pajtinková

Zakladateľ časopisu: Miroslav Rapant

Odborný dohľad: Eva Babejová

Koordinátor komixovej rubriky: Michal Fedič

Grafik: Leo Lörinc

Ilustrátor: Sofia Branišová

Predseda redakčnej rady: Zuzana Vedejová

Jazyková korektúra: Hana Baťová, Mia Vilímová

Anketári: Lukáš Vršanský, Zoe Knox

Redaktori tohto čísla: Isabella Kucharik, Hana Baťová, Estelle Straková,
Hana Pavlíková, Dorotka Takáčová, Mia Vilímová, Zuzana Vedejová,

Sophia Pajtinková, Alica Schostoková, Liana Pavlíková, Patrik Hlavačka,

Karolína Pavlíková, Michal Macháček, Peter Mikuš, Samuel Čengel,

Zoja Šmálová, Samuel Mikuš, Martina Michalčíková, Andrej Dallos a Hana Luknárová

Svetový deň behu

Svetový deň Guinnessových rekordov

Svetový deň dobrosrdečnosti

Medzinárodný deň tolerancie

Medzinárodný deň študentstva

Medzinárodný deň pozdravov

Novoročné predsavzatia

Svetový deň mieru a pokoja

Braillovo písmo

Deň komplimentov

The cousins – recenzia

30. výročie založenia 1. súkromného gymnázia

Ekológia – oblečenie

DofE – zlatá úroveň programu

Fotogaléria Patrika Hlavačku

Fotogaléria Michala Macháčka

Historické okienko

F1: Najväčšia krádež v histórii športu

Komixové anekdoty

Láska

SZŠ BAJKALSKÁ

Svetový deň behu – 5. november

Svetový deň behu spája tisíce ľudí v stovkách miest po celom svete. V roku 1999 ho založil bežec Bill McDermott s cieľom podporiť boj proti chudobe vo svete. Ako zakladateľ mal možnosť rozhodnúť o dátume tohto svetového dňa – zvolil deň, v ktorý došlo k tragickej automobilovej nehode jeho brata.

Od roku 1999 sa zúčastnilo behu v tento deň viac ako 10 000 registrovaných bežcov. V Afganistane sa dokonca v tento deň behalo aj počas vojny. Prečo však beh? Túto činnosť vybral zakladateľ preto, lebo je najrozšírenejšou a najobľúbenejšou športovou aktivitou a spolu s chôdzou patrí k najprirodzenejšiemu pohybu človeka. Nemusíte sa učiť žiadnu zložitú techniku ani choreografiu, ani investovať stovky eur za pravidelné navštevovanie fitnesscentier či na výstroj. Pravidelné behanie od 3 do 5-krát týždenne po 45 minút pomáha aj chudnutiu.

Mia: „Ja mám behanie rada, lebo väčšinou behávame aj s kamarátmi a je to pekné odreagovanie v príjemnom prostredí. Taktiež pomáha kondičke.“

Zuzka: „Veľmi rada behávam aj s kamarátmi, aj na tréningoch. Dlhé trate mi pomáhajú odreagovať sa a chvíľu popremýšľať.“

Mia Vilímová a Zuzana Vedejová, 7. PETS

Vedeli ste, že:

Vedeli ste, že naša základná škola je 2.

najlepšou školou na Slovensku?

najlepšou školou na Slovensku?

Svetový deň Guinnessových rekordov -16. november

13. november je svetovým dňom Guinnessových rekordov. Táto kniha rekordov zaznamenáva najväčšie svetové rekordy už od roku 1955. Za tie roky sa v nej nazbierali rôzne typy rekordov – športové, vedomostné, bizarné, a dokonca, aj zvieracie. Každý rok sa do Guinnessovej knihy snaží dostať okolo 50 tisíc ľudí. Väčšinou sa to podarí asi 6 tisícom z nich.

Osobne ma najviac zaujali zvieracie rekordy. Napríklad najrýchlejšia korytnačka. Hoci každý vie, že korytnačky sú na súši pomalé, táto je skutočne výnimkou. Za hodinu prešla až 0,6 míle. Alebo koza z Floridy, ktorá za 25 sekúnd prešla na skateboarde 36 m.

Pozrite na tohto psa. Volá sa Lou a drží rekord najväčších psích uší na svete. Jej uši majú dĺžku 34cm. V zime nosí Lou na hlave kuklu, aby si chránila svoje nezvyčajné uši.

Vedeli ste, že:

Každý tretí učiteľ vie zložiť

Rubikovu kocku?

Isabella Kucharik, 5. WORDS

Vedeli ste, že:

**Priemerne traja učitelia z ôsmich niekedy chovali
ako domáce zvieratko andulku?**

anketár: Lukáš Vršanský, 7. PETS

Vedeli ste, že:

V celom areáli školy sa nachádza

Presne 232 schodov?

Svetový deň dobrosrdečnosti - 13. november

Dobročinnosť – Rozhovor s Ľubicou Joštovou

V rámci dobrovoľníckych aktivít študenti sexty Idols pod vedením učiteľky Ľubice Joštovej, pripravili pre ružinovských seniorov kurz, na ktorom si mohli individuálne zlepšovať zručnosti v práci s počítačom, tabletom, či smartphonom. Ide o medzigeneračnú spoluprácu. Študenti pomáhali seniorom vyhľadávať informácie na internete, vytvoriť si e-mailovú schránku, založiť účet na Facebooku, používať Skype, prenášať fotografie zo smartfónu do počítača a na USB kľúč a následne ich triediť a ukladať do súborov...

Ľubica Joštová bola v minulosti jednou z hlavných učiteliek, ktoré organizovali dobrovoľnícke aktivity pre našich študentov, a preto som s ňou pripravila tento zaujímavý rozhovor.

Ilustrácia: Sofia Branišová, 7. PETS

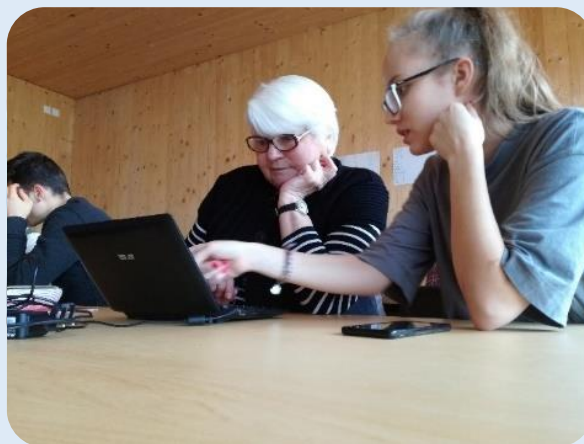
Čo pre teba znamená dobročinnosť?

Je to v podstate dobrovoľná pomoc druhým ľuďom. Je prirodzené pomáhať druhým ľuďom. Myslím si, že ľudia by si mali pomáhať a treba to učiť aj mladú generáciu. Najmä to, aby si všímali okolie a to, kde je pomoc potrebná. Robím to tak aj ja. Všímam si problémy v komunite a snažím sa pomôcť vo voľnom čase.

Ako vznikol nápad uskutočniť kurz digitálnej gramotnosti pre seniorov?

„Študenti učia seniorov, resp. medzigeneračná spolupráca“ vznikla na základe výzvy Ružinovského echa

– časopisu, ktorý miestna časť Ružinov vydáva. Tam som sa dočítala, že podobný kurz už existoval, ale pre veľký záujem museli záujemcov dokonca žrebovať. To bolo pre mňa výzvou, nakoľko viem, že naši študenti sú digitálne zruční, aj ochotní pomôcť, keď treba. To bola moja prvotná inšpirácia spustiť kurz na našej škole.

Aké benefity majú študenti, resp. seniori z dobročinnosti?

Náš kurz trval dva roky. Dôležitá bola medzigeneračná spolupráca. Jedna vec je naučiť sa pracovať s technikou, ale druhá vec je možnosť stretnutia sa s úplne inou generáciou. No a tí mladší boli veľmi prekvapení, že ich seniori počas spoločných stretnutí tak vďačne prijali. Bolo to vzájomne príjemné a obohacujúce pre obe strany. Ja som tam chodila veľmi rada, pretože tam bola vynikajúca atmosféra.

Ako ste o tomto kurze informovali verejnosť?

Spolupracovali sme s miestnym úradom, s odborom sociálnych vecí a rodiny. Mali sme spolu tri kurzy. Tento odbor informáciu posunul do centier pre seniorov a ďalšie kurzy sa naplnili ústnym podaním spokojných klientov. Kurzy boli spravidla vždy v piatok. Každý senior mal svojho prideleného študenta, ktorý sa im venoval v učebni informatika 3. Niektorí potrebovali niečo len vyhľadať, iní potrebovali nájsť nejaký konkrétny recept, alebo nájsť cestovný poriadok vlakov, či dovolenku. Iní si nevedeli stiahnuť fotografie z mailov atď. Na konci kurzu seniori dostali aj osvedčenie o ukončení kurzu. Zaujímavosťou je, že pilotný kurz prišiel otvoriť sám pán Pekár, vtedajší

starosta Ružinova. Dobročinnosť je často o venčení psov, či zbieraní odpadkov, toto bolo iné, práca s ľuďmi, ktorá je veľmi potrebná.

Ako to súviselo s vyučovaním?

Študenti sexty v rámci etickej výchovy mali túto možnosť ponúknutú školou. Konkrétne, odrobiť 12 hodín dobročinnosti. Sami si vybrali aktivity tak, aby ich to aj zaujalo. Nie vždy ale ten záujem zo strany študentov je. Mali sme aj iné projekty, kde študenti chodili doučovať anglický jazyk deti z Mokrohájskej ulice. To bola tiež veľmi prospešná a zaujímavá aktivita. Či spolupráca na Svrčej ulici, kde študenti učili nevidiace deti hrať šach. V tomto kurze bolo výhodou to, že študenti nemuseli nikam chodiť, všetko sa dialo v areáli školy.

Čo škola plánuje do budúcnosti v zmysle dobročinnosti?

Na túto otázku momentálne neviem odpovedať, ale viem, kto ti snáď povie viac. Sú to Barbora Ulrichová, či Andrea Gálová, ktoré sa teraz venujú dobročinnosti na našej škole. Viacero nových projektov je už teraz aj rozbehnutých.

Bol nejaký nápad na dobročinnosť, ktorý sa nepodarilo zorganizovať?

Áno. Ešte sme chceli zorganizovať konverzácie v cudzom jazyku, tiež pre seniorov, avšak na tento projekt sa nám nepodarilo získať pozornosť študentov. Snáď inokedy.

Za rozhovor ďakuje Zoe Knox, FOLKS

Medzinárodný deň tolerancie - 16. november

Svet sa mení. V mnohom rýchlo, v niečom pomaly... Tolerancia by však mala byť vecou, ktorá sa v dnešnej spoločnosti prirodzene nachádza. Žiaľ, často to tak nie je. Preto si pripomíname Medzinárodný deň tolerancie. Jeho vyhlásenie nasledovalo po Medzinárodnom roku tolerancie v 1995. OSN ním zdôraznila myšlienku, že tolerancia je jedna z hodnôt, ktoré udržujú mier a občiansku spoločnosť. OSN určila UNESCO ako vedúcu organizáciu Medzinárodného roka tolerancie a vyzvala členské štáty, aby pomohli a urobili v školách a organizáciách aktivity na posilnenie znášanlivosti a rešpektu. UNESCO v roku 1955 zdôraznilo, že päť kľúčových faktorov na prekonanie netolerantnosti sú: právo, vzdelanie, prístup k informáciám, vlastné povedomie a lokálne riešenie problémov.

Tolerantnosť je politická, právna a morálna nutnosť na ochranu ľudských práv. Tolerancia je schopnosť akceptovať a pripúšťať myšlienky, činnosti, ľudí a veci, s ktorými nesúhlasíme. Obidva koncepty počas histórie menili definíciu, ktorá dodnes nie je jasne známa a univerzálna. Existujú viaceré kritiky tolerancie a jej miesta v modernom svete.

Otázka, ktorou sa viacerí zapodieajú, je: Aké, ak nejaké, hranice má tolerancia? Podľa jednej filozofie si tolerancia musí zanechať právo netolerovať intoleranciu, ktorá niekoho telesne ohrozuje. Iná filozofia posunula neprijateľnosť netolerancie aj do roviny psychického ohrozenia. Myšlienka je taká, že ak garantujeme slobodu slova extrémizmu, ktorý sám slobodu nerešpektuje, tolerancia môže byť ohrozená neznášanlivosťou. Súvis slobody slova a hranicami, ktoré máme tolerovať, vidieť aj v súčasnej pandemickej situácii. V poslednom období sa internetom šíria rôzne hoaxy a nepravdivé informácie, ktoré v konečnom dôsledku môžu v nesprávnych rukách ohrozovať aj životy ľudí. Otázkou ostáva, čo s tým robiť?

Každý má právo vyjadriť svoj názor. Avšak, ak hovoríme o faktoch a jasných informáciách, nie každý má automaticky nárok na vlastnú pravdu. Kým každý môže mať svoj vlastný postoj, nemal by ho prezentovať ako pravdivú informáciu. Rovnako je dôležité, aby sme pri prezentovaní názorov rešpektovali aj druhú stranu, lebo kým nehovoríme o vedecky dokázaných faktoch, pohľady sa skutočne môžu líšiť.

Práve preto by malo platiť, že každý má právo na slobodu slova a vlastný názor, ak tým neohrozuje ostatných fyzicky alebo psychicky. Zároveň musí byť pripravený rešpektovať aj postoj druhej strany, ktorá má právo nesúhlasiť a vyjadriť vlastný názor. Iba vtedy môžeme skutočne komunikovať, riešiť problémy, nachádzať nové pohľady a vďaka našim rozdielom sa navzájom rozvíjať a posúvať dopredu.

Hana Baťová, VOICES

Zdroje (6. 1. 2021):

<https://en.wikipedia.org/wiki/Toleration>

https://en.wikipedia.org/wiki/International_Day_for_Tolerance

<http://www.toleranceday.org>

https://en.wikipedia.org/wiki/Paradox_of_tolerance

<https://dennikn.sk/blog/1248961/paradox-tolerancie/>

<https://digitallibrary.un.org/record/180203>

Medzinárodný deň študentstva - 17. november

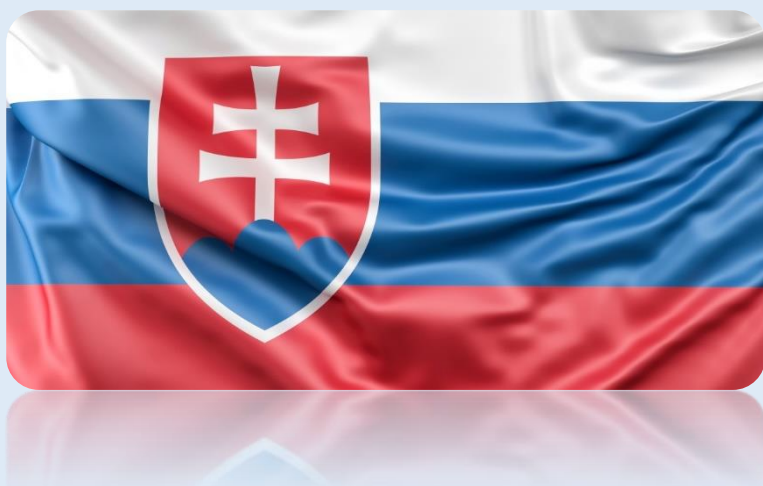
Medzinárodný deň študentov nie je obyčajným medzinárodným sviatkom. Ide o jeden z najvýznamnejších dní, ktoré si pripomíname.

Je spomienkovým dňom Nežnej revolúcie - Dňom boja za slobodu a demokraciu. O tejto významnej udalosti z roku 1989 bežne počúvame, aj keď sme ju nezažili a poznáme ju skôr z učebníc dejepisu.

Dátum 17. november sa stal aj Medzinárodným dňom študentov. Tento deň bol ustanovený ako spomienka na počesť udalostí, ktoré sa odohrali v novembri 1939.

Na jeseň 1939 prejavili študenti svoju nespokojnosť s totalitným režimom po tom, čo došlo k okupácii vtedajšieho územia Protektorátu Čechy a Morava nemeckými vojskami. To viedlo k demonštrácii, pri ktorej mnohí utrpeli zranenia, ako napríklad študent medicíny Jan Opletal, ktorý poraneniu neskôr podľahol. Práve jeho smrť motivovala mladých vysokoškolákov vyjsť do ulíc. Reakciou systému bolo vtrhnutie na internáty, zatýkanie, popravy študentských funkcionárov a následný transport viac než tisíce študentov do koncentračného tábora Sachsenhausen. Slovenských študentov, ktorí sa v tom čase ešte nachádzali na území dnešného Česka, bezpečnostné zložky po pár dňoch týrania neposielali do koncentračných táborov, ale vyhostili naspäť na Slovensko ako cudzincov.

Každoročne sa v Bratislave v tento deň schádzajú mladí ľudia a všetci, ktorým je sloboda nadovšetko, aby si takto pripomenuli tento pamätný deň.

Estelle Straková, 7. PETS

Medzinárodný deň pozdravov – 21. november

Vieme sa ešte pozdraviť?

Všetko sa začína pozdravom. Keď vchádzam do miestnosti – pozdravím sa. Ak spoznám nového priateľa, pozdravíme sa s ním, ak sa s niekým lúčime, pozdravíme sa. Takto nás to učia naši rodičia. Ale možno majú predstavu o tom, že by sme mohli zdravieť častejšie. A majú pravdu, veď pozdrav je najúčinnjším spôsobom na vyriešenie konfliktu medzi dvomi stranami. Je to príležitosť začať nový dialóg. Vďaka pozdravu sa veľakrát „pohli ľady“. Slušne pozdraviť nie je žiadna hanba, skôr naopak, je to prejav úcty k človeku.

V mnohých krajinách dnes existuje ešte stále tradícia posielat' tlačené pozdravy. Je to vynikajúca príležitosť na budovanie vzťahov a pripomenutie si rôznych udalostí ako Vianoce, Veľká noc... Vo virtuálnom svete sú pomocníkmi elektronické pozdravy, ktoré tiež potešia.

A ako sa zdravíš ty? Ahoj, nazdar, servus, „hi“, čauko....? Všetko sa ráta, ale, samozrejme, záleží od situácie, v ktorej sa nachádzame, od miesta, okolností a ľudí, ku ktorým pozdrav smeruje.

Netreba si zamieňať priateľské pozdravy kamarátov s pozdravmi ľudí, ku ktorým máme prejavíť úctu. Voľba spôsobu zdravenia, ako aj prostriedkov, je veľmi dôležitá. Treba mať v tejto oblasti naozaj jasno. Ale nech vás to neodradí.

Ako vzniklo ahoj?

Ahoj preniklo do slovenčiny a češtiny v 20. storočí. Tento pozdrav používali anglickí námorníci ako spojenie slov - a, stará forma citoslovca + hoy, čož bol znak na upútanie pozornosti.

Hana Pavlíková, 7. PETS

Vtipný príbeh

Pamätám si, ako sa jednému dievčaťu podarilo na školskom výlete zlomiť pánt na sedadle autobusu. Bola to veľká hanba a takmer som vtedy zhorel zúrivosťou. Zastal sa jej šofér so slovami: to sa občas stane, aj dievčatám, pán učiteľ ... nechajte to tak, brat má zväračku...

Miro Rapant

Novoročné predsavzatia – 1. január

Začiatok nového roka je pre veľa ľudí novým štartom a príležitosťou začať veci robiť inak. Staré návyky a zlovyky chcú vymeniť za nové a užitočné. Dávajú si záväzky a predsavzatia, ako zmenia svoje životné návyky a rutinu, na ktorú si zvykli. Odhodlaných je na začiatku nového roka veľa, ale sú aj takí, čo si novoročné predsavzatia nedávajú zo zásady, pretože vedia, že ich nedodržia.

K akej skupine patríte vy? Na vzorke oslovených redaktorov časopisu Zverinec som chcela zmapovať, ako sa im darí s novoročnými predsavzatiami.

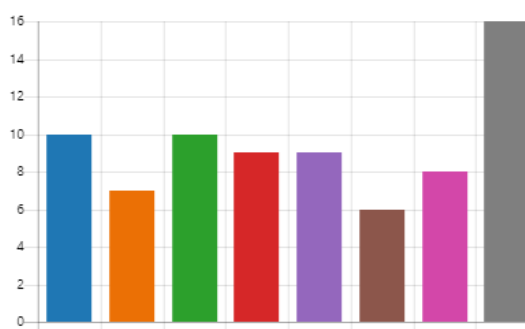
Tu sú výsledky našej ankety: do našej ankety sa zapojilo 29 žiakov. Mnohí z nich neprezradili, o aké predsavzatia ide, ale z možností, ktoré sme ponúkli dominovali dve z nich: zlepším si prospech v škole a skrátim čas strávený na elektronike. Ďakujeme všetkým aktívnym respondentom a dúfame, že sa im ich predsavzatia podarí naplniť.

Sophia Pajtinková, 7. PETS

1. Ktoré z nasledujúcich novoročných predsavzati by sa ta mohlo tykať?

[Ďalšie podrobnosti](#)

● Zlepším si výkon v škole	10
● Vyskusám nový šport/aktivitu	7
● Skratim čas strávený na elektr...	10
● Budem viac pomahať rodičom	9
● Budem viac čítať knihy	9
● Budem sirit viac pozitívnej ene...	6
● Budem sa racionalne stravovať	8
● ine...	16

2. Myslis, ze sa ti ich podari splniť?

[Ďalšie podrobnosti](#)

● Ano	11
● Nie	2
● Možno	16

Svetový deň mieru a pokoja – 1. január

Svetový deň mieru a pokoja pripadá každý rok na dátum 1. januára. Tento deň je nám tiež známy ako prvý deň nového roka, alebo aj ako dátum vzniku Slovenskej republiky.

Svetový deň mieru a pokoja oslavujeme každý rok od roku 1968, a to z iniciatívy pápeža Pavla VI. Pápež vždy od roku 1967 vysloví v decembri posolstvo do ďalšieho roka, tento rok ho podal pápež František.

V roku 2022 sme oslávili 55. svetový deň pokoja. Posolstvo pápeža Františka bolo zverejnené 21. decembra a bolo predstavené vo Vatikáne. Nesie názov „Dialóg medzi generáciami, vzdelávanie a práca: nástroje na budovanie trvalého pokoja“. Pápež v ňom kladie dôraz na to, aby sa generácie navzájom počúvali, konfrontovali a dohodli sa. Vraví, že hoci technologický a hospodársky rozvoj často rozdeľoval generácie, súčasné krízy poukazujú na naliehavosť ich spojenectva.

Aj napriek tomu, že mnohí z nás nevyznávajú kresťanstvo, pápežove slová stoja za úvahu. Medzigeneračná komunikácia je totiž naozaj niečo, čo sa zídze zdokonaľiť v každom prípade, aby sme ako spoločnosť mohli jednoduchšie fungovať. V tomto prípade je to, pravdepodobne, naozaj jedna z ciest, ako môžeme dosiahnuť pokoj a mier.

Pápež tiež píše o dôležitosti práce a sociálneho zabezpečenia, o aktuálnom raste násilia a organizovaného zločinu a o iných dôležitých (a častokrát citlivých) témach.

Diskutovaním o týchto témach a iných našich problémoch dokážeme spoločne nájsť cestu k riešeniu. A taktiež aj k pokoju, ktorého medzinárodný deň každý rok oslavujeme.

Alica Schostoková, MICE

Braillovo písmo - 4. január

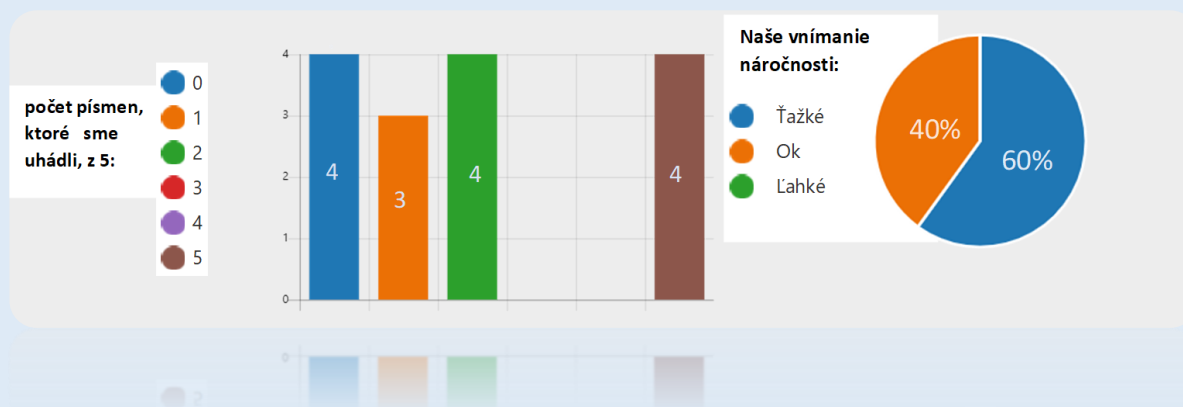
Dennodenne sa každý z nás stretáva s písmom, mnohokrát si to možno ani neuvedomujeme. Nachádza sa všade okolo - v škole, vonku na billboardoch, pri čakaní na zastávke... Ako to však je s ľuďmi, ktorí nevidia? Pre nich na svete existuje tzv. Braillovo písmo - systém písania pre slabozrakých a nevidiacich. Čitateľ pri ňom rozoznáva rôzne písmená abecedy nie zrakom, ale hmatom cez končeky svojich prstov. Písmená sú vytvorené z bodiek, ktoré sú vyvýšené, teda sa dajú nahmatať. Každé písmeno má iný počet a iné rozostavenie bodiek, maximálne sa môže skladať zo šiestich.

Ich rozlúštenie však nie je vôbec ľahké. Nielenže sa treba naučiť každé jedno písmenko, treba na to aj cit v prstoch, ktorý viacerým ľuďom chýba.

Moje kamarátky, rodina a ja sme sa tiež pokúsili vylúštiť pár Braillových písmen.

Niektorí uhádli všetky písmená a bodky, naopak, niektorým sa jednotlivé bodky nedarilo rozoznať.

Toto sú naše výsledky:

Bez ohľadu na naše výsledky sme sa všetci zhodli, že čítať Braillovo písmo nie je ľahké. Ako to teda zvládajú ľudia, ktorí sú naň odkázaní?

Našťastie, matka príroda myslela aj na toto. Ak sa človek narodí so zrkovou poruchou, mozog sa tomu prispôbi tak, že zlepší hmat. Preto vedia ľudia, ktorí sa narodili slepí, rýchlejšie spracovať hmatové informácie než tí, ktorí vidia.

O to, že ľudia s poruchou zraku vedia čítať, sa najviac zaslúžil bezpodmienečne Louis Braille, ktorý vytvoril, či lepšie povedané upravil, systém Braillovho písma. On sám, bohužiaľ, ako trojročný oslepol, keď sa v otcovom obchode hral s náradím. Vďaka tomuto nešťastiu ho zaujal systém písania s dvanástimi bodkami, ktorý vytvoril Charles Barbier. Tento systém potom Braille upravil na Braillovo písmo tak, ako ho poznáme teraz. Vďaka nemu majú tisíce ľudí možnosť robiť aktivity, ktoré by inak robiť nemohli, ale aj možnosť lepšie sa vzdelávať. Aj keď ľudia so zrkovou poruchou stále potrebujú pomoc svojich blízkych, Braillovo písmo im život veľmi uľahčuje a čo najviac ho približuje životu, aký vedíme my, ktorí vidíme.

Dorotka Takáčová, FOLKS

Zdroje: [Blindpeopleperceivetouchfasterthanthosewithsight -- ScienceDaily](#)
[Louis Braille – Wikipédia \(wikipedia.org\)](#)

Deň komplimentov – 24. január

24. január je Deň komplimentov. Kompliment je krásna vec. Jedného to poteší a druhého to nič nestojí. No zdá sa mi, že posledné roky si ľudia dávajú stále menej a menej komplimentov. Veľa ľudí si myslí, že komplimenty nie sú až tak dôležité, ale je to presne naopak! Vďaka komplimentom sa ľudia cítia príjemne. Ľudia sa radi cítia príjemne, však? A preto vznikol aj deň komplimentov – aby si ľudia spomenuli, že komplimenty sú potrebné.

Komplimenty dokážu mať veľkú moc. Dokážu zlepšiť náladu, zvýšiť sebavedomie, vyčariť úsmev, spríjemniť deň a hovoria nám niečo aj o človeku, ktorý nám kompliment zložil.

Hovoria, že je všímavý, milý a rád poteší iných. Keď chceme niekomu zložiť kompliment, je dôležité myslieť to úprimne. Ľudia vycítia, ak to nie je úprimné.

Tak si na budúci rok spomeňte na Deň komplimentov a poobzerajte sa okolo seba. Všimajte si, v čom je niekto výnimočný alebo iný, v čom vyniká, alebo čo ho teší, a ak sa vám to páči, pochváľte ho. Ja sa to posnažím robiť aj počas celého roka.

Isabella Kucharik, WORDS

The Cousins – Karen M. McManus

RECENZIA KNIHY

Tínedžeri Milly, Aubrey a Jonah Story sú deťmi troch súrodencov. Majú spoločnú babku, ktorú však nikdy nevideli. Jediné, čo o nej vedia, sú veci, ktoré im povedali ich rodičia – je bohatá, samotárska, vlastní ostrov, na ktorom je hotel, a svoje deti opustila. Posledné, čo ich rodičia od nej počuli, bolo: „Viete, čo ste urobili.“ Vtedy vedeli, že nič po nej nezdedia, neprišli však na to, čo spravili.

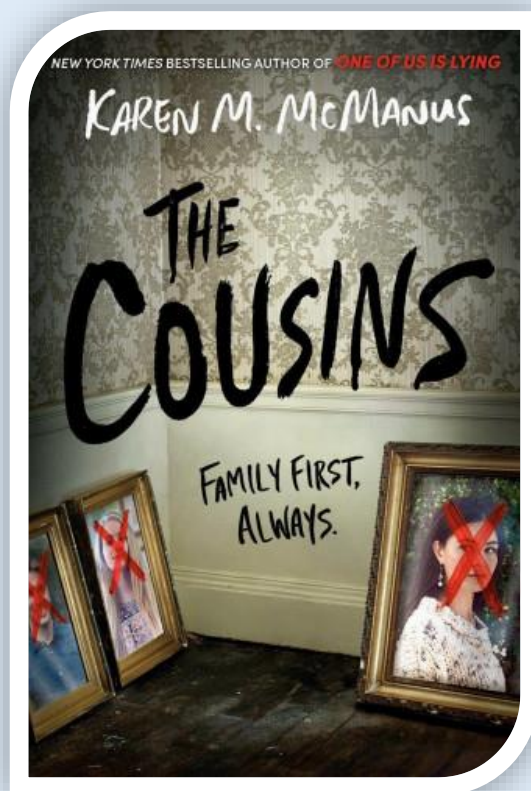
Keď Milly, Aubrey a Jonah dostanú záhadnú pozvánku na letnú prácu v babkinom rezorte na ostrove, sú prekvapení. Mohla by to ale pre nich a ich rodiny byť príležitosť, ako sa vrátiť k dobrotám starej mamy. V momente, keď prídu na ostrov, však zistia, že babka má s nimi iné plány. Čím dlhšie tam sú, tým viac si uvedomujú, aká tajomná je minulosť ich rodiny. Celá rodina má svoje tajomstvá. Čokoľvek ich pred rokmi od seba oddelilo, toto leto sú tínedžeri odhodlaní odkryť pravdu.

Z vizuálnej stránky je obálka celkom obyčajná, na prvý pohľad si ale každý všimne jej strany, ktoré sú čierne.

Knihu som čítala po anglicky, a tým viac som prežívala každý šokujúci moment. Dej je písaný z pohľadov troch hlavných postáv – Milly, Aubrey a Jonah. Veľmi sa mi páčilo, že každá postava mala svoju unikátnu povahu, ale museli sa dohadovať a udržiavať svoje tajomstvá. Spôsob, ktorým bol dej písaný, bol perfektný, autorka zachytila každý detail. Páčili sa mi aj miesta, na ktorých sa dej odohrával, a pocity, ktoré mi dávali.

Po prečítaní niekoľkých jej kníh sa Karen M. McManus stala mojou obľúbenou autorkou. Vždy vie zaujať novým dejom a nečakaným záverom.

Odporúčam všetkým, ktorým sa páčia detektívne a napínavé knihy.

Liana Pavlíková, OWLS

30. výročie založenia 1. súkromného gymnázia

„Môcť plniť svoje predstavy a sny je najpozitívnejšie vnímanou skutočnosťou pracovného života človeka. To sa nám stalo. To sme urobili.“

Od času, keď sa táto veta stala skutočnosťou, prešlo tridsať rokov. Ale na jej pravdivosti sa nič nezmenilo. Naša škola, 1. súkromné gymnázium v Bratislave, tento rok oslávila 30. výročie založenia. Jej zamestnancom sa podarilo udržať a rozvíjať nezávislosť, hodnoty, ciele a príležitosti školy.

V septembri 1991 sa prvýkrát otvorili dvere pre študentov a študentky štvorročného gymnázia. O tri roky pribudlo osemročné gymnázium a v roku 2009 sa otvorila Základná škola pre žiakov so všeobecným intelektovým nadaním. Od roku 2002 sa škola teší z nových priestorov na Bajkalskej ulici, ale v rokoch 2020 a 2021 sme si všetci museli poradiť s dištančným vyučovaním a novou adresou našej školy – stali sa ňou naše domovy.

Pandémia so sebou prináša veľa zlého, napriek tomu sa podarilo učiteľkám, učiteľom, žiačkam aj žiakom spolupracovať a zmenu zvládnuť. Aj keď to bolo ťažké, nie je to prekvapivé. Zmeny sú veľkou súčasťou našej školy. Nové veľké projekty, ktoré odštartovali v roku 1993, zmena systému písania testov a hodnotenia na veľkom gymnázium, výmena učiteľiek a učiteľov z rôznych predmetoch...

Naša škola sa líši od ostatných škôl v rôznych oblastiach. Študentkám a študentom ponúka možnosť zažiť inú formu vyučovania už na základnej či strednej škole, čím je na Slovensku výnimočná. Z jednej strany je táto skúsenosť veľmi užitočná do budúcnosti, z druhej strany sa deti stretávajú už v skoršom veku s množstvom stresu. Niekedy je

toho veľa na všetkých, hlavne keď nemáme metódy, ako zvládnuť aj náročné obdobia. Posun v myslení a náročnosti by mal preto sprevádzať aj rozvoj v téme mentálneho zdravia.

Veľkým prekvapením pre človeka, ktorý príde na našu školu, je aj tykanie učiteľom a učiteľkám. Táto forma komunikácie podporuje rovnocennosť medzi nami, každý žiak a žiačka sa tu môže cítiť ako aktívna súčasť školy. Môžeme povedať svoj názor, vyjadriť svoje postrehy a môžeme slobodne vysloviť svoj názor. Celá škola sa nesie v duchu inšpirácie a otvorenosti, čo sa odzrkadľuje na priateľskej atmosfére.

Všetky hodnoty a udalosti, ktoré sú pre školu dôležité, sme oslávili formou kvízu. Na študentskej rade sme vymysleli aktivitu, našťudovali si trošku históriu, popozerali kroniky školy, spravili rozhovory, z čoho sme vytvorili kvízové otázky a indície. Tie sa nachádzali po celej škole pár dní pred oslavami. Každý, kto bol pozorný, si mohol veľa vecí pozrieť dopredu a zistiť rôzne zaujímavosti o škole. Svoje vedomosti si všetci potom overili na kvíze, ktorý sa vyhodnotil na školskom dvore. Bolo zábavné sledovať, ako niektorí lúštili QR kódy rozmiestnené na chodbách, aká atmosféra vládla v triede a na hodinách predtým, keď sme o škole diskutovali a premýšľali o možnostiach oslavy.

A nakoniec, ako pôsobilo stretnutie tried po pol druhu roku pandémie - stále v rúškach, stále iba vonku - kde mrzne, ale iná možnosť na oslavu je stále v nedohľadne - a stále trpezlivo očakávajúc, kým sa veci zase zmenia a čo škole budúce roky prinesú.

Prajem jej, aby sa niesli v duchu tých predošlých: zmeny, rozvoja a nádeje. Nech ide do budúcnosti s otvorenou myslou a drží krok s dobou, nech sa posúva a zlepšuje, ale nech nezabúda na svoje hodnoty.

Hana Baťová, VOICES

Zdroj a citát: <http://www.1sg.sk/index.php?id=5800>

Vedeli ste, že:

**Vedeli ste, že naše gymnázium je 5. najlepšie
gymnázium na Slovensku?**

ГІМНАЗИУМ НА СЛОВЕНСЬКУ?

Oblečenie – nikdy ho nie je dosť a stále nastupujú nové trendy. Celoročne nakupujeme nové kusy a staré, hoci môžu byť ešte stále dobré, vyhadzujeme. Čo sa dá spraviť s takýmto oblečením? Kde končí to, ktoré sa nepredá? A čo môžeme spraviť, aby sme príliš nezaťažovali planétu?

V súčasnosti sa nakupovanie nového oblečenia, žiaľ, považuje skôr za zábavu ako potrebu. Namiesto toho, aby sme si kúpili len také, ktoré skutočne potrebujeme, sa snažíme udržať krok s rýchlo sa meniacimi trendami a málo oblečenia skutočne vynosíme. Podľa vedcov sme v roku 2014 nakupovali až o 60 % viac oblečenia ako v roku 2000. Táto, tzv. rýchla móda, má výrazný dopad nielen na planétu, ale aj na zamestnancov obrovských obchodných reťazcov.

Rýchla móda

Jedným z jej typických znakov sú lacné a nekvalitné materiály. Globálne značky sa sústreďujú viac na kvantitu ako kvalitu. Vyrábajú veľa oblečenia za veľmi malé náklady, aby vedeli ponúknuť množstvo štýlov najnovších trendov. Toto oblečenie sa dováža z rozvojových krajín, kde je k dispozícii najlacnejšia pracovná sila. Obchody tak majú na sklade nový tovar každých pár dní.

Znečistenie ovzdušia

Hneď po poľnohospodárskom priemysle je textilný druhým najväčším znečisťovateľom ovzdušia. Vyprodukuje až 1,2 miliardy ton oxidu uhličitého ročne, čo je viac ako lodná a letecká doprava spolu. Vezmime si ako príklad výrobu jedných riflí. Bavlna sa väčšinou vyrába v Indii, riflovina v Číne a niť v Pakistane. Spolu s cestou do Európy takto môže precestovať neuveriteľné množstvo kilometrov. Veľká časť z týchto krajín sa navyše spolieha na uholné elektrárne, čím sa ekologická záťaž ešte zväčšuje. Odborníci predpokladajú, že ak nič nezmeníme, do desiatich rokov vzrastú tieto emisie až o 60 %.

Znečistenie a spotreba vody

Zamysleli ste sa niekedy nad tým, koľko vody sa spotrebuje na výrobu jedných džínsov? Je to viac ako 7 000 litrov. Vedci odhadujú, že zhruba 20 % znečistenia priemyselných vôd pochádza z odevného priemyslu. Tá sa spotrebúva na úpravu a farbenie oblečenia. Na farbenie tony textílií sa môže použiť až 200 ton vody. Väčšina týchto produktov je

navyše vyrobená z polyesteru alebo bavlny. Polyester sa vyrába z ropy, takisto ako aj plast. Pri praní jedného kusu polyesterového oblečenia sa do kanalizácie uvoľní okolo 1 900 nerozložiteľných mikrovlákién, ktoré sa v konečnom dôsledku dostanú cez potravinový reťazec až na náš stôl. Na vypěstovanie jedného kilogramu neorganického bavlny je

potrebných až 2 000 litrov vody a obrovské množstvo pesticídov. Takéto pestovanie bavlny malo výrazný podiel napr. aj na vyschnutí Aralského jazera (podrobnejší článok si môžete prečítať v jednom z predošlých čísel).

Zlé podmienky pre zamestnancov

Zamestnanci globálnych spoločností, ktorí sa priamo podieľajú na výrobe oblečenia, pracujú v nebezpečných podmienkach. Látky, s ktorými títo ľudia prichádzajú do kontaktu, sú často vysoko toxické a dokonca karcinogénne. Celé dni dýchajú nebezpečné výpary a následne sa to, samozrejme, odzrkadlí aj na ich zdravotnom stave. Navyše je táto práca podhodnotená a ľudia často nemajú dostatok financií na základné potreby. Aj toto je jeden z dôvodov, prečo sú niektoré kusy oblečenia tak lacné.

Skládka v Čile

Jedným z najväčších a najviditeľnejších príkladov, na ktorom si môžeme ukázať vplyv textilného priemyslu na našu planétu, je obrovská skládka oblečenia v Čile. Pri Alto Hospicio v púšti Atacama sa spáli každú sekundu množstvo šatstva zodpovedajúce jednému smetiarskemu autu. Keďže oblečenie nie je biologicky rozložiteľné a obsahuje chemické látky, bežné skládky ho nechcú prijať. Aj preto tu každý rok v prístave skončí približne 59 000 ton oblečenia, ktoré sa nepredalo v Európe, USA či Ázii. Následne sa toto oblečenie predáva v krajinách Latinskej Ameriky, ale aj tak z tohto obrovského množstva skončí na skládke až 39 000 ton oblečenia.

Alternatíva

Pojmom alternatívna móda sa dnes označuje viacero druhov módy, pričom každá má odlišný zámer, či už ide o udržateľnosť, životnosť oblečenia, férové podmienky pre zamestnancov, či opakované použitie látok. Práve toto je dobrý spôsob, ako nakupovať oblečenie viac ekologicky, ale aj eticky.

Ako môžeme nakupovať „lepšie“?

Podstatné je, aby každý začal sám od seba. Pokiaľ si povieme, že ako jednotlivci nič nezmeníme, tak naozaj nemáme žiadnu silu. Ale ak začneme, postupne môžeme inšpirovať aj iných ľudí, a tí zase ďalších. Preto je dôležité hlavne začať. A ako? Napríklad môžeme namiesto veľkých reťazcov podporiť menšie firmy, alebo mať iba toľko oblečenia, koľko naozaj vynosíme. Veľa ľudí nakupuje veci z „druhej ruky“, preto, ak je vám už oblečenie malé, zamyslite sa nad tým, či by ste ho nepredali na nejakom online portáli, alebo iba nedali do zberných kontajnerov. Nielenže tým pomôžete prírode, ale určite tým aj niekomu pomôžete, alebo ho potešíte.

Patrik Hlavačka, ZINGERS

Zdroje: <https://ecohero.sk/rychla-moda/> (18.12. 2021) <https://noizz.aktuality.sk/enviro/na-pusti-v-cile-sa-hromadi-nepredane-oblecena-z-fast-fashion/j9x366t> (18.12. 2021)
<https://blog.refresher.sk/article/8046/co-je-to-fast-fashion-a-ako-ovplyvnuje-nasu-planetu>,
<https://www.euronews.com/green/2021/08/19/blue-rivers-and-water-as-strong-as-bleach-the-destructive-impact-of-fast-fashion-in-africa>

DofE – zlatá úroveň programu

Keď som v septembri 2018 začala plniť bronzové DofE, netušila som, že sa dostanem až k zlatej úrovni a nakoniec DofE dokončím v jeho krajine pôvodu - v Škótsku. Hneď, ako som sa dozvedela, že idem študovať do Škótska, som neváhala a prihlásila sa na zlato.

Plnenie DofE počas pandémie a mimo domova bolo celkom náročné, ale pri stanovovaní cieľov som rozmýšľala a nastavila si ich tak, aby sa dali plniť z domu aj počas pandémie na Slovensku, aj v Škótsku. Moje aktivity zahŕňali behanie, pletenie

čiapok pre predčasne narodené deti v nemocnici a učenie sa pracovať v architektonickom softvéri. Za najväčší úspech považujem moje pletenie, kde som uplietla 52 čiapok a darovala ich nemocnici v Glasgowe.

Štvordenná expedícia prebehla v júni, a z dôvodu pandémie sme nespali v stanoch, ale každý deň sme sa vrátili naspäť domov. Aj keď sme si mohli dopriať aspoň sprchu a varenú večeru, každý deň sme prešli 21 km, a tak sme sa nezaobišli bez otlakov a únavy. Myslím si, že toto bola skvelá šanca objaviť Škótsko a moje okolie, ktoré by som inak nespoznala. Od slovenskej expedície sa líši v tom, že v Malých Karpatoch sa ide po celý čas zväčša pomedzi stromy. No v Škótsku v Ochills, území, ktoré som pochodila, často kráčate bez toho, aby ste zazreli jediný strom. Prechádzali sme popri vodných nádržiach, preskakovali vodné pramene a zdolávali náročné skalnaté terény. Teraz ma čaká už len ceremónia v Holyroodpalace v Edinburghu, ktoré je jedno zo sídiel kráľovskej rodiny. Slávnostné odovzdávanie sa koná v letných mesiacoch za účasti známych osobností.

Na konci tejto trojročnej cesty môžem konštatovať, že DofE mi otvorilo nové možnosti. Dovolilo mi spoznať ľudí do hĺbky, prvýkrát stanovať, študovať v zahraničí alebo zabehnúť polmaratón. Naučila som sa sebadisciplíne a aj sebamotivácii. Aj keď sa moja DofE cesta skončila, chcem prispieť k rozvoju mladých ľudí a pokračovať v podpore Dofákov pomocou mentoringu.

Karolína Pavlíková, DOTS

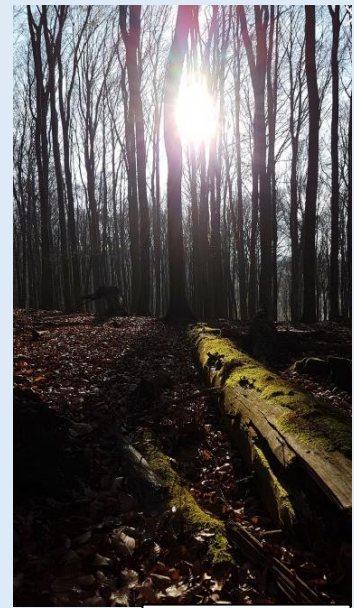
Fotogaléria Patrika Hlavačku

Klietka

Značka

Letný výlet

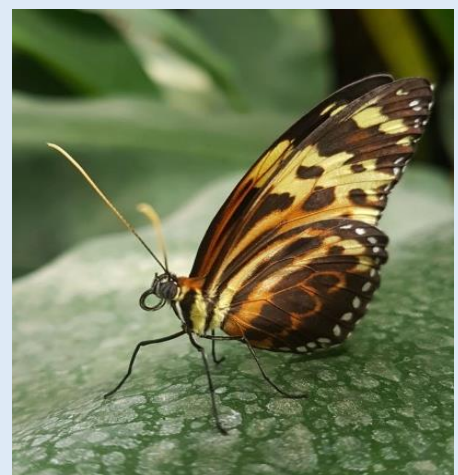
Žiara

Pohľad späť

Obožživelník

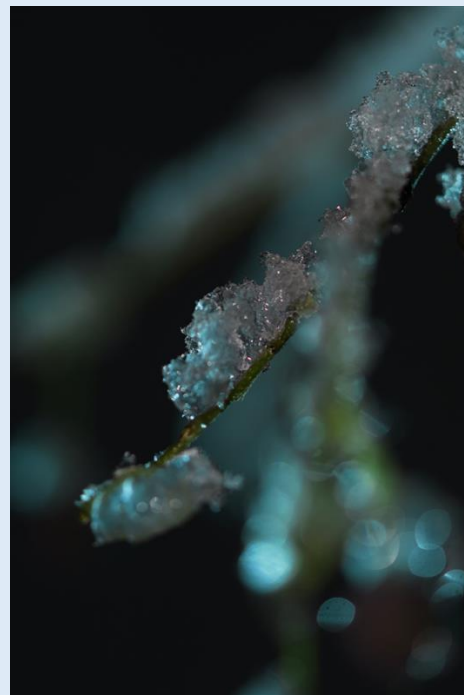
Krehká krása

Fotogaléria Michala Macháčka

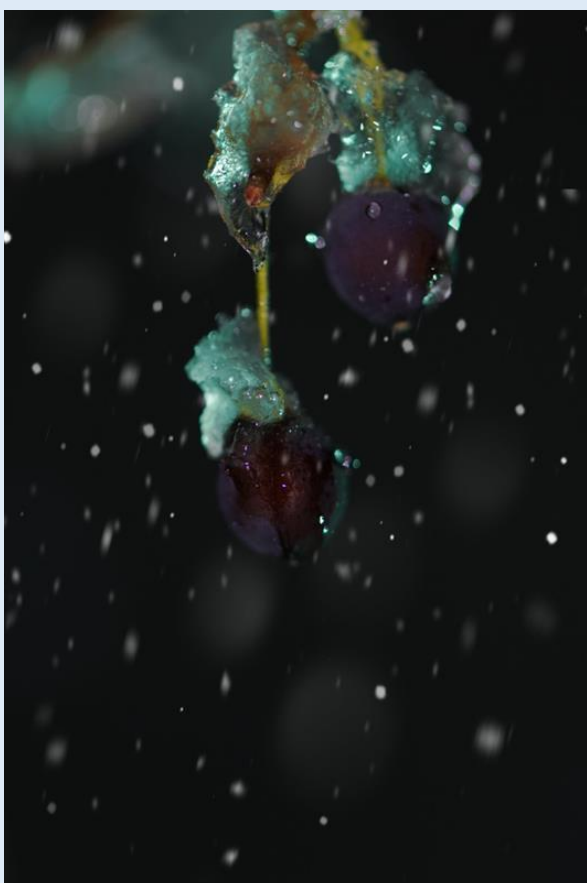

Vianočná izba

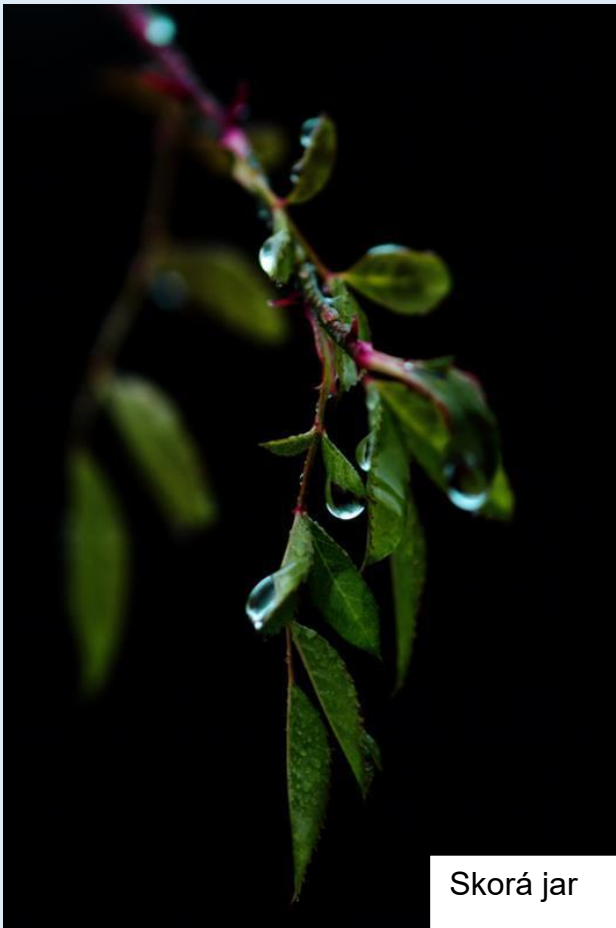
Ľadová vetvička

Zimné ovocie

Pokojný domov

Skorá jar

Zázračný cencúľ

Formy vody

Jemná rosa

SOM HRDÝ BRATISLAVČAN

V minulom čísle som sľúbil, že dnes vám predstavím kostol sv. Mikuláša v Podunajských Biskupiciach. Kostol sa nachádza uprostred pôvodného centra dediny na vyvýšenine. Do kostola sa dostanete cez farský dvor, ktorý sa nachádza vedľa potravín, alebo priamo z ulice. Kostolom vás môže previesť farár/dekan, ale aj iní ľudia zasvätení do histórie kostola. Ako som už spomínal, kostol už toho veľa zažil a má nám čo povedať.

O vzniku kostola sa toho mnoho nezachovalo, ale aj napriek nedostatku informácii o stavbe vieme datovať prvú zmienku o kostole do roku 1221. Táto

zmienka hovorí už o dostavanom kostole, čím môžeme predpokladať, že kostol bol zhotovený pred rokom 1221.

Vďaka tomu môžeme vyhlásiť, že je starší ako Kostol Zvestovania Pána v Bratislave, ktorý je známy aj pod menom Františkánsky kostol.

Významné poznatky sme získali pri archeologickom a reštaurátorskom výskume, ktorý prebehol v rokoch 2015 až 2018. Prvá vývojová etapa kostola siaha až do

10. storočia, z ktorého sa

objavili fragmenty zaniknutého kostola. Zatiaľ, čo o tomto prvom zaniknutom kostole nemáme takmer žiadnu informáciu, pri druhej vývojovej etape z polovice 11. až polovice 12. storočia sa už môžeme opierať o dochované fakty. Predpokladá sa, že na mieste presbytéria dnešného kostola stál pôvodne jednolodový kostol. V polovici 12. storočia už kapacita predchodcu dnešného kostola nestačila a pristavali k nemu rozsiahle románske halové trojlodie.

Vďaka tomu, že kostol spadol pod majetok ostrihomského arcibiskupa, dostala sa mu väčšia

finančná podpora. Vďaka tejto finančnej podpore mohol byť kostol krajšie vyzdobený. O tejto ozdobе svedčia aj tri vrstvy fresiek. Prvá vrstva fresiek pochádza zo 14. storočia, kedy bol kostol prvýkrát celoplošne omietnutý a vymaľovaný. Po ďalších výskumoch zistili,

že sa tu nachádza aj druhá vrstva fresiek z rokov okolo 1400. Tretia vrstva súvisela s vybudovaním okna. Pri odhaľovaní našli aj zvyšky trámu v tzv. víťaznom oblúku. Strom, z ktorého bol vyrobený trám, sa datuje do roku 1128.

Prvá vrstva zo 40. rokov 14. storočia sa neuchovala vcelku a čiastočne splýva s druhou vrstvou. Obrazy z prvej vrstvy sa ale mohli zreštaurovať vďaka zisteniu ich pôvodnej témy, ktorou sú pašie (výjavy o Kristovom umučení z evanjelia). Môžeme tam vidieť časti kľáčiaceho Ježiša so spiacimi apoštolmi na Olivovej hore, Ježiša pred Pilátom alebo Kaifášom, bičovanie Krista, korunovanie Krista, ukrižovanie, či snímanie tela. Nachádzalo sa tam aj mnoho ďalších výjavov, ale tie sa nedochovali. Rád by som upozornil na výjav korunovacie Krista trňovou korunou. V tomto vzácnom výjave je ukázané, že mu korunu prtláčali drevenými palicami.

Druhá vrstva prekryla prvú vrstvu, ale rešpektovala myšlienku paší. Výjavy boli väčšie, preto ich museli maľovať menej. Vymyká sa tomu jedine postava samostatného svätca. Pravdepodobne ide o sv. Juraja, lebo drží v ruke kopiju. Ten môže poukazovať na život svätca, ktorý je vyobrazený v sakristii. K tejto etape patria aj maľby klenby, ako napríklad žehnajúci Kristus s knihou v ruke a Boh Otec, ktorý drží v pravej ruke prekrytej plášťom glóbus symbolizujúci kozmos. Ďalej sa tam nachádza aj Mária, ktorá drží v pravej ruke dieťa a ľavou akoby mu chcela niečo podať. Takto sa vyobrazovala Mária s Ježiškom v stredoveku. Ďalej tam môžeme pozorovať symbolické zvieratá evanjelistov, svätice... Na jednu by som rád upozornil, lebo jej atribút je rak. Túto neznámu sväticu môžeme pozorovať len v Podunajských Biskupiciach a v Levoči.

V stredoveku maľby v chrámoch nemali iba umeleckú, ozdobnú a estetickú funkciu. Bežní ľudia nevlastnili knihy, keďže pred vynájdением kníhtlače boli veľmi drahé, až vzácné. Vďaka maľbám v chrámoch si ľudia vedeli lepšie predstaviť biblické príbehy a časti evanjelia, prípadne životy svätých.

Treťou vrstvou fresiek je zamaľovaná len jedna stena. Kvôli tomu, že všetky vrstvy boli vytvorené z jemných náterov, sa tieto maľby prekrývajú. Toto prekrývanie robilo problémy pri určovaní, ako bude vyzerať výzdoba v kostole, ale nakoniec sa rozhodli zachovať príľnavosť vrstiev. Podľa mňa je to veľmi pekne spracované. Vďaka týmto archeologickým výskumom sa objavila aj pivnica z 12. alebo 13. storočia. Tiež bola objavená aj kostnica s kryptou, ktorá patrila tunajším šľachticom. Archeologický výskum priniesol pre Biskupice mnoho spestrení do života a bližší pohľad na históriu mestskej časti. Návštevu kostola môžem návštevníkom odporučiť, nielen kvôli krásnej a jedinečnej výzdobe, ale je tam aj cítiť veľmi príjemnú energiu, ktorá človeka upokojí a vďaka nej sa môže cítiť zrelaxovaný..

Peter Mikuš, ZINGERS

<https://www.katolickenoviny.sk/rozhovor/category/rozhovor/article/v-podunajskych-biskupiciach-uvideite-zahadnu-svaticu-i-zachraneneho-anjela.xhtmll 2.1.2022>

<https://www.katolickenoviny.sk/foto-video/category/foto/article/pozrite-si-vzacne-fresky-objavene-v-kostole-v-podunajskych-biskupiciach.xhtmll 2.12022>

[https://sk.wikipedia.org/wiki/Kostol_sv%C3%A4t%C3%A9ho_Mikul%C3%A1%C5%A1a_\(Podunajsk%C3%A9_Biskupice\) 2.1.2022](https://sk.wikipedia.org/wiki/Kostol_sv%C3%A4t%C3%A9ho_Mikul%C3%A1%C5%A1a_(Podunajsk%C3%A9_Biskupice) 2.1.2022)

<http://www.szelepccsenyi.hu/pozsonypuspoki-temploma/a-templom-epuletetek-tortenete 2.1.2022>

F1: Najväčšia krádež v histórii športu

Sezóna formuly jeden je na konci. Bola jednou z tých jedinečných vďaka úžasným momentom, ktoré nám priniesli všetci jazdci, ale hlavne dvaja aspiranti na titul Max Verstappen a Lewis Hamilton. Títo dvaja skvelí piloti navodili neuveriteľne napínavú atmosféru. Ešte pred poslednými pretekmi mali totožný počet bodov, čo sa stalo druhýkrát v sedemdesiatšesťročnej histórii formuly jeden. O víťazovi sa rozhodlo až v úplne poslednom kole celej sezóny.

Podme však pekne po poriadku a zhrňme si tie najlepšie a najfascinujúcejšie momenty tejto sezóny. Všetko to začalo už v prvých pretekoch v Bahrajne, ktoré nám naznačili, že toto obdobie bude nesmierne vyrovnané. Už v tomto kole nastala kontroverzia po tom, čo Max Verstappen predbehol Hamiltona, ale jeho inžinier mu povedal, aby pozíciu uvoľnil naspäť kvôli traťovým limitom. Nasledovala zrážka Bottasa

s Russelom v Imole, po ktorej boli preteky prerušené a Hamilton si mohol opraviť monopost a veľmi jednoducho dotiahnuť jednokolovú stratu na zvyšok pola. Potom prišlo na rad legendárne Monako, kde sa Hamiltonovi absolútne nedarilo a Verstappenovi sa prvýkrát v jeho kariére podarilo viesť šampionát. Hneď na to sa dostavilo Baku, kde ani jeden z aspirantov na titul nezískal bod. Jedno kolo pred cieľom vedúcemu Verstappenovi vybuchla pneumatika, a tak prišla červená vlajka a následný reštart, ktorý Hamiltonovi vyšiel fantasticky. Avšak, hneď v prvej zákrute pribrzdil pneumatiky a prepadol sa na pätnástu pozíciu.

Potom prišla dominancia Red Bullu vo Francúzku a v dvoch podujatiach v Rakúsku. Verstappen si vytvoril solídny náskok na Hamiltona, no prišla Hamiltonova domáca veľká cena, kde sa v prvom kole v nájazde do zákruty Hamilton s Verstappenom zrazili. Verstappen nabúral do bariéry a okamžite musel byť prevezený do nemocnice, zatiaľ čo Hamilton mohol vďaka červenej vlajke opraviť svoj monopost a pokračovať iba s päťsekundovou penalizáciou. Preteky suverénne vyhral.

Nasledovalo Maďarsko, kde sme boli svedkami formulového bowlingu v podaní Valteriho Bottasa, ktorý vyradil hneď v prvej zákrute niekoľko jazdcov a Verstappenovi odstrelil polovicu monopustu. Nebolo možné to počas pretekov opraviť, takže si Verstappen len dokrúžil po deviate miesto, kým Hamilton vyhral. Prišli preteky

v Belgicku, ak sa to tak dá nazvať. Vôbec sa totiž nekonali kvôli extrémnemu dažďu a rozdávali sa polovičné body, čo sa spätne hodnotí ako chyba. Ďalej nastala Monza legendárna trať a návrat Ricciarda na najvyšší stupeň pódia, či obsadenie prvého a druhého miesta McLarenom po ôsmich rokoch. Predchádzala tomu však ďalšia kolízia Verstappena s Hamiltonom, ktorá bola neskôr vyhodnotená ako „racing incident“, a tak za ňu ani jeden z pilotov nebol potrestaný.

Lando Norris získal svoju prvú „pole position“ a bol na veľmi dobrej ceste vyhrať svoje prvé preteky, ale nesprávna voľba stratégie znamenala pre Norrisa len siedme miesto. Potom nadišiel čas v Saudskej Arábii - nová trať, ktorá priniesla neskutočnú šou. Najprv Hamilton vošiel do boxov a vymenil pneumatiky, kým Verstappen zostal na trati a prišla červená vlajka, ktorá mu umožnila zostať na prvom mieste aj s výmenou pneumatík. Verstappen pomerne dlho odolával, aj podľa komisárov, nespravodlivým spôsobom, kvôli čomu musel pozíciu prepustiť. Keď Verstappen ubral plyn, Hamilton tiež a nechcel ho predbehnúť. Verstappen pribrzdil a Hamilton doňho narazil, ale poškodenia nemal ani jeden z pretekárov. Hamilton neskôr predbehol Verstappena a došiel si pre víťazstvo, čo znamenalo dorovnanie bodov pred poslednými pretekmi sezóny. V AbuDhabí síce Verstappen získal v kvalifikácii „pole position“, avšak hneď v prvom kole o výhodu prvého miesta prišiel. Hamilton sa postupne vzdával, až keď päť kôl pred cieľom havaroval Nicholas Latifi, čo viedlo k „safetycaru“. Verstappen to využil a prezul na čerstvé červené pneumatiky, zatiaľ čo Hamilton jazdil na opotrebovaných bielych pneumatikách. Toto Wolf prosil Michael Masiho, aby už preteky znovu nespustil, čo by znamenalo zisk titulu pre Lewisa Hamiltona. Michael Masi sa však rozhodol spustiť preteky jedno kolo pred koncom, a to umožnilo Verstappenovi predbehnúť Hamiltona a získať titul majstra sveta.

Spätne sa ako najrozumnejšie riešenie zdá byť červená vlajka a následný reštart na čerstvých pneumatikách. Ale otázku položenú v nadpise tohto článku nechám diplomaticky zodpovedať vás. Nehádajme sa ale o tom, či to bolo alebo nebolo fér, a buďme vďační za to, aké šťastie sme mali, že sme mohli túto sezónu sledovať a užívať si všetky skvelé momenty a rivalitu medzi Verstappenom a Hamiltonom.

Samuel Čengel, 7. PETS

Vedeli ste, že:

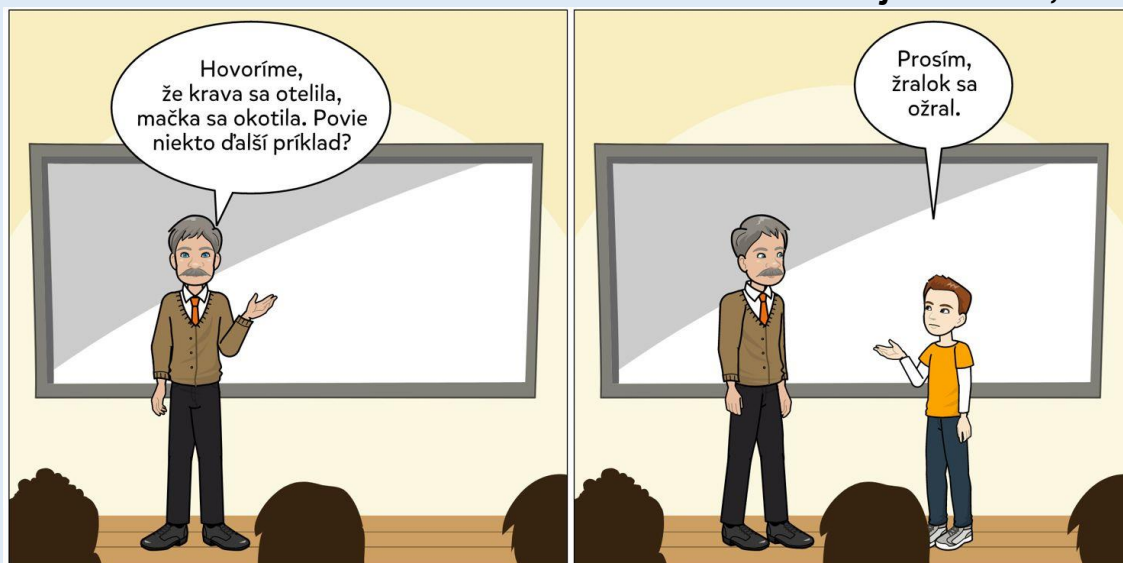
Oblúbené číslo Lucky Hitzingerovej

je 12?

4 anekdoty - 4x viac zábavy

Zoja Šmálová, KEEPERS

Samuel Mikuš, KEEPERS

Martina Michalčíková, FOLKS

Andrej Dallos, TEAM

Samuel Mikuš, KEEPERS

Zaujal Vás nedávny tanečný príspevok na facebooku školy? Ak áno, určite si radi prečítate celú prácu Hanky Luknárovej z OWLS. Dúfam, že sa Vám bude rovnako páčiť, ako jej tanečné prevedenie.

**Láska je ako snehová vločka.
Dáš jej veľa, roztopí sa, dáš jej málo zmrzne**

/Úvaha/

Láska. Podstatné meno na päť písmen. Ale vie niekto, čo to vlastne láska je? Básnici a speváci ju spomínajú stále. Ako aj Sládkovič cítil lásku k Maríne, ale aj k vlasti. Mnoho ľudí sa čuduje, prečo má rád svoju vlasť, keď láska môže byť iba k svojej manželke alebo frajerovi? To však pravda nie je. Lásku môžeš cítiť k hocikomu - k rodičom, priateľom ale aj k vlasti.

Podme sa vrátiť k tomu, čo vlastne tá láska je? Láska je .... Veď to sa nedá vysvetliť. Každý to vníma inak. Nieкого láska bolí. ale niekto je zase šťastný.

Potrebuješ však tú lásku, ktorú všetci neustále spomínajú? Niektorí si môžu myslieť, že láska je zbytočná, že ju v živote nepotrebuješ. Prežili, zažili tí ľudia ozajstnú lásku? To nám nevedia povedať ani oni. No však láska môže byť pre niekoho ťažká. Častokrát láska pomíne, keď jej nevenuješ svoje city. Naopak, keď ich veľmi prejavuješ, láska zmizne. Presne ako vločka, keď má až veľa lásky, v tomto prípade tepla, roztopí sa. Ak má tepla nedostatok, zamrzne. Je ťažké to udržať na tej správnej vlne, častokrát sa nám to nepodarí. Ale ak áno, výsledok stojí za to.

A čo ja? Potrebuješ lásku? Určite! Nikdy som o tom nepochybovala. Cítim ju k svojim rodičom a priateľom. A keď som s nimi, tak som šťastná.

Láska však nemá hranice. Musíte buď vsadiť všetko alebo nič. Šanca môže byť veľká, alebo aj úplne malá. Ale keď vyhráte, môžete byť šťastní, presne ako ja. Môžete však vsadiť na dve lásky ako Sládkovič. „Vlasť drahú ľúbiť v peknej Maríne, Marínu drahú v peknej otčine a obe v jednom objímať.“ Ale bohužiaľ, on šťastie v láske nemal.

Lásku treba cítiť treba sa držať na zemi byť v teple a plný citov.

Hana Luknárová, OWLS

**Ďakujeme všetkým redaktorom
časopisu Zverinec
a tešíme sa na ďalšiu
spoluprácu**

redakčná rada časopisu

Súkromná základná škola pre žiakov so všeobecným intelektovým nadaním

Bajkalská 20

821 08, Bratislava

Január 2022